

**90.-91. ÅRGANG
(1997-) 1998**

ORDINÆR GENERALFORSAMLING 1997

i Regensianerersamfundet
på Collegium Domus Regiæ
holdes fredag d. 28. november kl. 18.30

DAGSORDEN

1. Valg af dirigent
2. Formanden aflægger beretning
3. Kassereren fremlægger revideret regnskab
4. Revisorerne afgiver betænkning
5. Valg af formand
6. Valg af kasserer
7. Valg af fem bestyrelsesmedlemmer
8. Valg af to revisorer
9. Eventuelt

Generalforsamlingens deltagere vil derefter samles om den
af kassereren kreerede menu:

FORRET: Á la surprise "97"
HOVEDRET: Á la surprise "97"
DESSERT: Á la surprise "97"

Hertil serveres passende vine, i passende tempo og i passende mængder.

Under revydirektørens sikre ledelse vil vi, støttet af musikdirektøren,
se og høre nogle af Regensrevyens fremragende numre.

TILMELDING: til kassererens kontor senest 24. nov.

RING på 33 12 45 22 og tal med Inge Frost.

PRIS: 125 kr (incl revy) - betaling ved middagen.

KOM SNART IGEN

Regensianerne indbyder d. 12. december til reception på Salæ
fra kl. 17.00. Der siges farvel til Leif Grane, der slutter efter 18 års
virke som Regensprovst.

——— og 11. Januar markerer provsten sin 70-års dag med
reception på Salæ fra 15.00 til 18.00.

Generalforsamlingen 1996

Tilhørere og -skuere til mange ord og fagter

Optakten havde karakter af panik: Der var ingen øller til medlemmerne! Ole Nygaard blev valgt til dirigent, hvilket øjeblikkeligt medførte hvirken i krogene (der længtes efter en støvsuger) om, at den forrige dirigent havde forvaltet jobbet så dårligt, at han ikke kunne bruges længere. Men bestyrelsen klarede sig gennem den penible situation med påstanden om, at det var vigtigt, at et så ansvarsfuldt job gik på omgang. Hviskeperioden blev udnyttet til handling - kort efter ankom den vigtigste detalje i flere kasser, og således vederkvæget - og efter at dirigenten havde søgt at lefle for forsamling med en tak til bestyrelsen - kunne generalforsamlingen - den 92. i rækken - fortsætte med dulmede nerver, og Bodil Stenvang gjorde status således:

Formandens beretning

Med mange ord og fagter gjorde formanden rede for året, der var gået og for bestyrelsens overmåde store og krævende arbejde, der nær havde taget pulsen fra de ny bestyrelsesmedlemmer, Camilla Sløk og Hans Jørgen Steenberg.

Sommerudflugten til DMI blev en storstilet oplevelse for de ca 20 medlemmer og ledsagere, der valgte denne lørdag, til først at kikke på TV-vejrstjernernes arbejdsplads, fortrinligt vejledet af Mogens Jensen, for dernæst at indtage en delikat frokost på en nærliggende restaurant.

Formanden havde gjort sig nogle overvejelser omkring Leif Granes afgang som Regensprovst og indkøbt en samling flasker fra Regensianer-

Dirigent Ole Nygaard ...spillede med i kasserer.

samfundet. Som tidligere provster vil Leif Grane blive inviteret til det årlige sold på Regensen

Bladet har i år som nyskabelse en liste over til- og fraflyttede regensianere, og fremtidsplanerne går ud på, at næste års blad vil blive udstyret med en medlemsfortegnelse.

Og så skete det: Formanden kunne med jubel i stemmen annoncere, at den længe ventede Thøger-øl nu var en realitet. I flere år havde Thøger, det tidligere bestyrelsesmedlem, der så letsindigt i sin glædesrus over valget lovede forsamlingen en kasse øl, undslået sig, men nu kom den: Halvt Tuborg og halvt Gl. Carlsberg lød bestillingen på - ikke noget med Hof og Rød Tuborg!!

Men mon ølmanden egentligt kender Gl. Carlsberg? I alt fald var halvdelen af kassen Carlsbergs porter - og således kunne formanden lægge et effektivt slør over beretningen, som godkendtes.

Dirigenten, der - endnu ganske benovet over sit valg - havde glemt at se, om forsamlingen i det hele taget var lovligt indkaldt, stod nu for aftenens mest kreative indslag:

Generalforsamlingen skal indkaldes med 14 dages varsel. Der blev indkaldt via brev 11 dage før, og bladet kom syv dage før! Ny tisk og hvisken, denne gang mellem dirigent og kasserer, og de to herrers juridiske hjerner kom frem til: Jamen 11 og 7 gi'r 18 dage, og dermed var generalforsamlingen lovlig!!

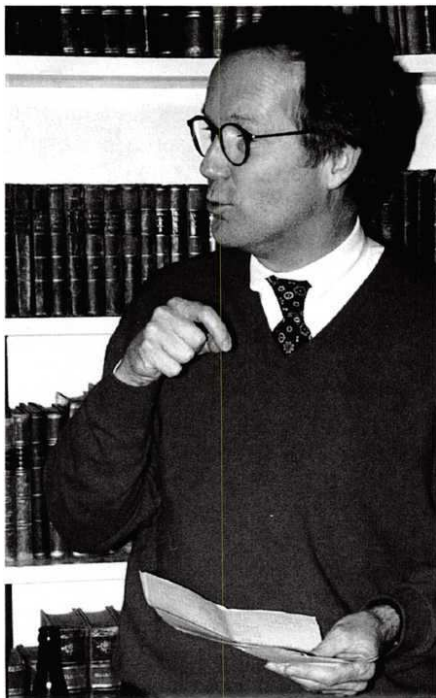
Flot og kreativt, men alligevel: Er det mon den måde, jurister normalt regner på?

Henrik Teides manipulationer omkring datoer.

Hvad er "skyldig"?

Kassereren fremlagde årets tal med en tunge-færdighed så imponerende, at alle glemte at lytte, men konklusionen var - efter alt at dømme - at alt var ved det gamle. Indtægter og udgifter balance-rede, og kapitalen viser en stille og rolig fremgang.

Revisor Bøggild

Revisorerne kunne berette, at de havde foretaget en dydborende revision, og - som referenten hørte det - både før, under og efter en god middag havde taget flere stikprøver. (I det hele taget var de to regnskabspunkter præget af megen snak om middage).

I opgørelsen over samfundets passiver figurerede posteringen "skyldig". Den havde givet revisorerne et hovedbrud, og store juridiske værker var blevet konsulteret for at finde ud af, hvad der gemte sig bag den postering - men nej: Heller ikke på det punkt kunne kassereren angribes.

På trods af revisorerne påståede nidkærhed var det altså ikke lykkedes dem at finde nogle huller i regnskabet, og da sidste års overskud på 2 ører til revisorerne tilfredshed igen i år var at finde, valgte de således at give regnskabet en fin påtegning. Forsamlingen godkendte regnskabet i begejstring over denne betryggende, grundige revision, selvom dirigenten forsigtigt ymte noget om "kun et håndskrevet regnskab".

Valgene

..blev en hurtig og grænsende til det kedelige omgang. Da den siddende bestyrelse tilsyneladende klæbede til pladserne, ivrige efter at præstere endnu et års anstrengende bestyrelsesarbejde, fik de spage tilløb til modkandidaturer slet ingen chancer, og generalforsamlingen kunne gå over til sidste punkt:

Eventuelt: 40 mill.kr.

Camilla Sløk gjorde forsamlingen opmærksom på, at en rapport havde vist, at Regensen skal bruge ca 40 mill.kr. til renovering, herunder pilotering og brandsikring som de væsentligste poster, og at ingen tilsyneladende føler sig ansvar herfor.

Camilla efterlyste initiativer bl.a. fra personer med kontakter til fondsbestyrelser. Niels Kyed (jur) gjorde forsamlingen opmærksom på, at det materiale,

Søren Hoff overraskede de nuværende regensianere med beretningen om, hvordan "Regensen er havet for os" blev til.

der i øjeblikket forelå, ikke egnede sig til at søge om økonomisk hjælp i fonde og efterlyste et egnet skrift.

Henrik Teide kunne fortælle, at Regensianersamfundets bestyrelse havde tilbudt at gå ind i sagen og medvirke til udformningen af et egnet ansøgningsskrift, men at man var blevet bedt om at afvente nærmere.

John Idorn forsikrede, at Samfundet er parat til at gå ind, når Regensen ønsker det. Der udspandt sig en længere diskussion om, hvor og hvordan pengene kunne skaffes til veje, og konklusionen - hvis man kan sige, at der var en sådan - blev, at der findes fonde, som støtter bygningsvedligeholdelse, og at det taktisk er hensigtsmæssigt kun at søge nogle få store fonde (ikke at skyde med haglgevær) i denne sag.

Ny Regensprovst

Om proceduren for at finde Leif Granes efterfølger berettede klokker Anna Sandberg: "Provsten udnævnes af Konsistorium efter indstilling fra et udvalg, nedsat blandt regensianerne. Allerede nu var der følere ude for at finde egnede kandidater.

Stillingen vil blive opslået i Universitetsavisen.

— derefter var der ingen, der kunne finde på mere at forhale tiden md, og da velunderrettede kilde ligeledes kunne berette, at kokken var i nærheden af at sætte maden på bordet, kunne dirigenten takke den store forsamling for fremmødet og for god ro og orden.

Bodil Stenvang

— *Bodil var forårsklokke i 1973 - Regensens anden kvindelige klokke. Det var i samme forår, at Købmagergade blev gågade. Første kvindelige klokke var Birthe Louise Bugge i efteråret 1972.*

Revydirektør Tore Lind og fem PIP-piger: Stine Dahl Jensen, Kristina Krake,
Anna Sandberg, Lærke Pude og Tine Ravnsted-Larsen

Sankt Hans - og retur

- hvad man i gamle dage kaldte idioter, som der f.eks. stod på Bakkehuset ved siden af Rahbeks hus: "Helbredelse-sanstalt for idioter", kaldes i dag for personlighedsforstyrrelser. Åndssvag var betegnelsen på medfødte intellektuelle defekter, mens sindssyge er en tilkommen sygdom.

Det var en af sætningerne fra Rasmus Fog, der fungerede som storartet vært for en snes medlemmer med påhæng plus to gæster: Vreni og Leif Grane, da Regensianersamfundets sommertur gik til Skt. Hans. Anledningen var ikke medlemmernes sindstilstand, men derimod, at gamlingen Rasmus Fog opfyldte vort ønske om at høre noget om denne, i dagligsproget så nedvurderede institution. Mette Korsholm havde kuglepennen med:

Vel ankommet - udsendt kort til bilisterne og besked til os andre om, hvilken bus, der skulle bruges fra stationen - blev vi bænket i Kurhussalen til en introduktion af psykiatriens historie i Danmark.

Rasmus Fog berettede, mens kaffen og det søde gled ned, at vi i gamle dage, ude på landet, "beplankede" folk - dvs lukkede dem inde i rum med planker for - mest fordi, de ikke skulle gøre skade på sig selv.

I København havde man Pesthuset, der i 1630 blev flyttet udenfor voldene med ophold for fattige, epidemisk syge og sindssyge. Ved Kalvebod Strand havde man Skt. Johannesgaarden, hvor der var eneværelser til de "binde-gale",

således kaldet, fordi de var så urolige, at de måtte bindes. Resten blev stuvet sammen under de forfærdeligste forhold. Hvis man var subsistensløs, havde medfødte defekter eller led af veneriske sygdomme, blev man placeret sammen med de psykisk syge!.

En katolsk indvandrer, galanterihandler Claudi Rosset, skænkede i 1749 en formue til denne institution, der skiftede navn til S.H.h og Claudi Rosset's Stiftelse. Det betød, at datteren ikke arvede noget, men hun havde også "fejlet" ved at gifte sig med en mand, som Claudi ikke kunne lide. Fra 1769 fik den hjemsted på Ladegaarden (hvor nu Grafisk skole og Radiohusets koncertsal ligger) med ca 500 lemmer, hvoraf de 180 havde kønssygdomme.

Bomber og Skt. Hans

Da englænderne i 1807 vendte tilbage for at stjæle flåden, var København udsat for et voldsomt bombardement. I datidens beretning hed det: "De afsindige blev forundrede over de gennemstrejfende kugler. Mange lemmer omkom".

Derefter blev Roskilde valgt som stedet for et nyt hospital ved Bidstrup gods. I 1808 stod de første to fløje færdige: Til "mandfolk" og til "fruentimere". Det blev siden til Øst- og Vesthospitalet med ingenmandsland imellem, men i dag er de fleste afdelinger blandet. Der har været jævnlige udvidelser, bl.a. med Bindebølls kurhus, som blev bygget til dem, der kunne kureres, og i år har der været indvielse af Strandhuset.

I 147 år var der mure og låste porte omkring institutionen. De kunne først afskaffes med de moderne psykopharmaka.

Behandlingstyper

Om den moderne psykiatris opbygning i Danmark fortalte Rasmus Fog os uvidende, at Skt. Hans hospital er det sidste led i kæden, fordi det kun er for patienter, der har brug for lang tids indlæggelse. Det kan være mennesker, der lider af psykoser eller neuroser. Forskellen er, at en neurotiker godt ved, at der er noget galt - det ved psykotikeren ikke.

I behandlingen bruges bl.a. miljøterapi, hvor man lærer at omgås andre mennesker, fordi patienterne ofte har problemer med at være sociale: ergoterapi med værksteder mm og elektrochok. Fra starten var der plads til ca 2000. Nu er der kun 520, og det er planen, at alle skal have eneværelser i løbet af de næste fem år.

De syges kunst

Det blev tid til en rundtur på de 39 ha land. Kirken, bygget i en slags vikingestil, er opført i 1870 af Bindesbøll. Der er offentlig adgang til gudstjenesten hver søndag. I mange år dækkede den eget sogn, men nu passes den af præsterne ved Skt. Jørgensgårds kirke.

Musæet har to afdelinger. Den ene viser hospitalets og psykiatriens historie, og den anden rummer kunst, lavet af patienterne. For at gøre den realistisk, er en del af udstillingen indrettet som gamle celler, og det blev vist, at den spændetrøje, vi taler om i andre sammenhænge, var en fordel for patienterne selv, fordi de dermed kunne være sam-

men med andre uden at kunne gøre skade på hverken dem eller sig selv.

Der skelnes mellem paranoid og stereotyp kunst. Det sidste er især karakteriseret ved gentagelser. En af udstillerne, Karoline, havde overvejende brugt religiøse motiver, især Jesus. Hun havde selv sagt: "Jeg laver det for at glæde mig derover". En anden udstiller, "glarmesteren", havde fremstillet bevægelige træfigurer.

"Tordenskjold's" grav

På vej mod hospitalets kirkegård, passerede vi forbi nogle huse, i sin tid opført af rige patienter, der fik lov til at bo her med deres egne tjenestefolk.

På kirkegården ligger på patienter og overlæger - med store forskelle på gravstenene. En af de mindre stene bar indskriften Tordenskjold. Det skyldes, at man tidligere sagde ja til at lade patienter blive begravet under deres "alias".

Som altid - fint tilrettelagt, en spændende lørdag formiddag og behageligt suppleret med en god frokost på en restaurant i Roskilde by. Det var godt at ta' turen - men også godt, at vi kom retur.

Mette Korsholm

Rasmus Fog boede på 8x4 og 4x3 i årene 1959-63. Han begyndte på landets ældste og største psykiatriske hospital Skt. Hans i 1964. I 1972 kom udnævnelsen til overlæge, og siden 1984 har han været lægelig direktør.

På Regensen var Fog med til at oprette foreningen SPEX (Sammenslutningen af potente ex-indflyttere), der fik et kort liv.

Baggrunden var, at der skulle laves badeværelser, og derfor et semester uden indflyttere. Klokkeratet fik beboerne med til, at Fog & Co skulle forblive indflyttere med tilhørende pligter i yderligere et semester. Store protester, udmeldelser af foreninger, oprettelse af SPEX. Så gav regensianerne sig, pligterne blev fordelt, og SPEX blev nedlagt....

m.k.

Guld til bestyrelsen

På generalforsamlingen i 1995 blev stud.theol. Camilla Sløk valgt ind i bestyrelsen. Det meste af året 1995 var brugt til at skrive en afhandling, der som pris havde Universitetets guldmedalje.

Da den var overrakt - 21. Nov. 96 - gik turen til Princeton University som stipendiat, inden hun nåede at forklare os, hvad det var, hun havde skrevet om.

Opgavens titel lyder ellers såre perspektivrig: "Religionsfilosofiske perspektiver i Niklas Luhmanns system-teori". Camilla Sløk skrev:

Efter et år foran computerskærmen blev næste store opgave at forklare folk *udenfor* dommerkomitéen, "hvad det var, man egentligt skrev om". Det er straks meget værre.

Det nemmeste er naturligvis at skrive en masse volapyk i fagterminologiske vendinger med henvisning til paragrafer. Men det er der for megen litteratur fra Universitetet, der gør. Der må sættes en ære i at forklare tingene på et sådant niveau, at læseren er i nærheden af at synes: "det kunne jeg også selv ha' skrevet". Her er mit forsøg.

Gud som bandeord

I de sidste 50 år er Gud i højere og højere grad blev et bandeord. Rent filoso-

fisk går denne "kritik" af religion endnu længere tilbage end de 50 år, faktisk tilbage til ca 1790, hvor filosofen Kant begyndte sin udvidelse af den tyske fremmedordbog med flere, dybt interessante vendinger - så interessante, at forskerne stadig roder med, hvad de egentligt betød.

Men jeg bli'r ved de sidste 50 år, for det er her, at den hidtidigt rent filosofiske diskussion får en konsekvens for såkaldt almindelige mennesker. Fra 2. Verdenskrigs slutning og frem til slutningen af 80'erne blev religion mere og mere forstået som "magtapparats forlængede arm", som "undertrykkelse" og som "var-der-ikke-noget-med-nogle-kristne-missionærer-i-1500-tallet-dræbte-nogle-indianere".

Den opfattelse blev ikke mindst udbredt på grund af marxismens fremmarch i de forskellige ungdomsfraktioner, der tegner de forskellige årtier - først og fremmest 68-oprøret. Der er meget godt at sige om det autoritetsopgør, som marxismen fik igennem i den vestlige verdens bevidsthed. Meget godt.

Medicinen og kirken

Men ud med autoriteten røg også begrebet om, at noget kunne være større end mig og min kalender med plads til 120 telefonnumre + e-mailadresser. I det moderne syn var der simpelthen ingen, der var større end individet selv.

Det var der jo nok alligevel: Om ikke andet bliver vi fortsat konfronteret med

underet, at mennesker bli'r født, og at mennesker skam også dør.

Men denne død blev bortrationaliseret som en del af projektet for et umoderne ureligiøst menneske. Død måtte ikke længere findes, så vi betalte glad og gerne til lægevidenskab for at de, en gang for alle, skulle kunne afskaffe den væmmelige død.

Imens gik kirken for lud og koldt vand. Denne måtte forsøge at give mening til, hvorfor mennesker alligevel blev ved med at blive født og altså også dør.

Det var en svær opgave for kirken, for den fik fortsat det blik, at det var lidt håbløst, at vi ikke for længe havde begravet Gud, sammen med Nietzsche, og bare indset, at død ikke er "noget", derimod "ingenting".

Det var vanskeligt at være kirke. Man kan vanskeligt tale ind i et rum til mennesker om Gud, liv og død, hvis de på forhånd synes, at "det der med Gud er da noget mærkeligt noget".

Hvorfor skiftet?

I dag er religion ikke nær så negativt anskuet som i de foregående 50 år, og min prisopgave skulle altså søge at besvare, hvordan dette skifte er sket. Jeg afdækkede, hvordan den (endnu levende) tyske sociolog, Niklas Luhmann, så på religionen i perioden 1977-92.

Endnu i 1977 er kristendommen efter hans opfattelse udsat for heftig kritik for at være uforståelig, umoderne, genererende og - igen - undertrykkende. Men i tiden fra 1984-87 bliver Luhmann mere og mere i tvivl om, hvorvidt det modernes ideologi om, at mennesket kun kan være sig selv og ellers fornægte

alt om både før-liv, liv med andre og efter-liv, var holdbar.

En af Luhmanns konklusioner blev, at død simpelthen ser ud til at måtte stå som et accepteret fænomen; et fænomen, som det moderne ikke får afskaffet foreløbigt, heller ikke lægevidenskaben.

I 1992 kan Luhmann så springe ud og sige, at faktisk er der kun eet område, der beskæftiger sig med, hvorfor der ikke kan gives endelige svar på det hele, og at dette område er teologien:

Det er religion, kirke, Gud og ord om Gud (teologi), der giver svar på tiltale til det projekt, som det moderne havde for.

Det er religionen, der forklarer, hvorfor mennesket ikke er alene; hvorfor det ikke giver mening at leve for sig selv, hvorfor vi alligevel skal dø, og hvorfor vi skal leve i fællesskab med andre.

Det gør religionen ved at være netop uforståelig for det moderne, genererende for det moderne; derved er religionen netop ikke undertrykkende, men befriende. Det selvbestaltede menneske har brug for noget større, for en Gud, der siger, at det mennesket ikke forstår, det tager jeg (Gud) mig af.

Måske har det moderne menneske endda brug for, at der er noget, det egentligt ikke forstår.

Sådan gik historiens tunge hjul rundt endnu en tak, og Gud blev Gud påny.

Camilla Sløk

Red. tilføjer:

lørdag d. 11. Okt. lod Camilla Christians kirke være rammen om bryllup med Stefan Bøgh-Andersen.

Efterårs- klokkerat

Se Regensen og dø!

Efterårssemestret 1996 blev bestyret af Anna Sandberg, der ganske enkelt var forudbestemt til at blive det, for som hun selv skriver: "På det tidspunkt havde gården oplevet tre semestre under andre foreningers ledelse, og da hvert medlem i PIP a priori er klokkeremne, var der naturligvis ingen modkandidat, da jeg stillede op"

Anna Sandberg sammenfatter sine "erindringer" på denne måde: "Nej, hvilket liv er fuldbyrdet uden at ha' oplevet Regensen - og hvem kan roligere gå sin regensdød i møde, gå ud i det borgerlige livs grav, end en klokker, der har prøvet alt, haft trådene i hånden, virket indefra, bag kulisserne, SET Regensen?" Beretningen begynder med

Slå-brokker om kærlighed og demokrati

Den første gæst, der fyldte biblioteket, var skuespilleren **Jens Okking**. Han medvirkede som én af de første i Lars von Triers 24-timers marathon-interview-serie og kom på besøg en varm søndag aften i oktober.

Iklædt slåbrok - og udstyret med romtoddy - fortalte han om sit liv og sine skuespillererfaringer og fik også, ved højtlesning af medbragt litteratur, buldret sit vigtigste budskab til de - med hans ord - "studentikose røvhuller"

Anna Sandberg

frem: At det vigtigste i tilværelsen er kærligheden. Nemlig.

Efter denne opvarmning introducere jeg en slåbrokrække med temaet: Vor mellemmenneskelige samvær på samfundets plan, altså den demokratiske/politiske kultur. Og også med "nutiden"s populistparti-succes in mente kan overvejelser over en sådan siges at være tiltrængte. En politiker, en journalist og en jurist kom for at diskutere deres syn på demokratiets tilstand med os.

Per Stig, Claes og Ole

Når man er født ca 30 år for sent til at kunne blive kørt hjem af Per Stig Møller på hans scooter, var det en nogen-

lunde kompensation at møde manden bag brillerne.

Dr.phil., fhv miljøminister og nu konservativ landsformand, **Per Stig Møller**, kom vist nok mest, fordi hans sekretær havde sagt, at invitationen var fra Anna CASTberg - den på det tidspunkt stærkt omtalte museumsvindler-ske ved Arken, men det blev alligevel en interessant udveksling.

Med udgangspunkt i bogen "Den naturlige orden" - som han et par uger senere høstede Georg Brandes-prisen for - definerede PSM konservatismens idé, historisk og aktuelt med samtidige afgrænsninger, især til liberalismen.

Det var velgørende at høre om idé-

grundlag og principper i modsætning til den enkeltsags-dominerede politiske dagsdebat.

Den næste gæst var **Claes Kastholm**, der, trods sin post som chefredaktør på en smudsig frokostavis, gav et glimrende rids af den trykte presses historie og udfoldede nogle visioner om avisens rolle i fremtidens demokrati. Han var meget lydhør overfor regensianerne, hvilket jo for det mest kendetegner en god "slåbrok".

Sidste gæst var dr. jur. **Ole Kraup**, der netop var begyndt på retssagen mod regeringen om den i hans jura-øjne grundlovsstridige Maastricht-traktat. Han talte indgående om misforholdet mellem ret og magt.

Tanz und Gesang - og kvinder i 25 år

Efter en meget stemningsfuld indflytterfest med Middelalderen som tema (og en uforglemmelig happening: Ole Høegh er, som Columbus med kartoffelen, gået over i regenshistorien) faldt revyen som sædvanligt midt i november. Tore Tvarnø Lind ledede det finansielle med hård hånd, og fik produceret et smukt revyblad med et pænt overskud til delvis finansiering af ny festhøjttalere.

Derimod havde det kunstneriske svære kår, da regensianerne i dette efterår var svære at drive til spex. Noget af forklaringen var måske generthed og manglende traditionskendskab hos den fjerdedel, der faktisk var helt ny i gårde.

De få revyindslag var til gengæld exquiritte og blev alle rammet fint ind af revydirektørens gennemførte show-koncept. Bl.a. oplod klokkeren sin røst -

"Skærebrenderen" madam Schmidt

den røst, nogle vil kende som madam Schmidts "skærebrænder" fra Hostrups syngespil "Genboerne". Det skete i en hyldestvis til vor ny portner, Bengt Borhegn, der stadig er en dejlig mand og mere uund-værlig for gården end nogensinde.

Foreningen Ping bidrog med nogle kaosnumre, vistnok i genren satire, og Marthe Seiden stillede trofast op med en monolog. 1.præmien, en kvalitetslagret whisky, blev selvfølgelig taget af PIPs piger, de fejrede 25-året for kvindernes optagelse på Regensen med et swingin' danse- og syngenummer, der også vandt bifald ved Regensianer-samfundets middag ugen efter.

Faktisk - og måske for første gang - var Samfundet begejstret og mente, at de opførte numre overgik alt, hvad de tidligere havde været udsat for. Dette skyldtes til dels også, at vi ved denne lejlighed fik gehør med "Four Clockers" (kvartet af de tidligere klok-kere: Niels Leifer, Martin Hutchings/ Fr. Wiedemann og Claus Dahl). De er alle kendt for musisk begavelse og en fabelagtig koreografisk sans, der blev vist i moody sange om klokken.

Dommens dag

I de stadigt mørkere dage mellem revy og julebal kom så domsforhandlingerne i landsretten mellem Kollegiesamvirket og Undervisningsministeriet.

Dommen blev forkyndt i begyndelsen af januar - og den gav Undervisningsministeriet ret, men Kollegiesamvirket besluttede på stedet at anke dommen til Højesteret

Det blev hektiske mediedage - tilbagebetalings-kravet medførte et væld af

journalister på gården. Historien om Regensens kamp og nederlag kom i alle nyhedsprogrammer og aviser. Det blev en lærerig periode m.h.t. omgang med medierne, men efterhånden fandt vi ud af at udtale os i modererede "sound-bites", fordi erfaringen viste, at lange emotionelle historier blev opklippet og tilskåret tv-rammen på en upassende måde af sensationsoverfladiske journalister.

Så var der bal

Juleballet blev fejret inden de sørgelige kendsgerninger, og måske på grund af en undergangsbevidsthed - blandet med stærk overlevelsesvilje - blev det til semestrets største og vildeste fest.

Indflytterne sørgede for god mad og rigelig vin til de 150 gæster, og at julen er hjerternes fest, blev understreget af midnatsgæsten, den charmerende Peter Mygind, der som "Score-Kaj" gav os en anden version af kærligheden, eller rettere: Nogle lektioner i, hvordan man kommer fra ånd til kød i denne.

De ironisk-pragmatiske råd for-skrækkede enkelte, men hensatte størstedelen i score-ekstase, en udmærket opvarmning til 7-mands bandet "Sexy Chocolate", der sørgede for de første af nattens dansetimer.

På falderebet

Festaktiviteterne afrundedes med en nytårs- og punchebowle på Lille Sal tilsat dronningens tale i sølv, og efter en turbulent januar-måned gik et begivenhedsrigt semester og en erfaringsrig klokkestid til ende. Regensen foreløbigt bevaret.

Her på mit terminale stadie vil jeg

selvfølgelig gerne på tryk, og et år efter, takke alle de medvirkende, der endnu ikke er blevet nævnt eller skal nævnes igen: Især indflytter-team'et, PIP, 3. Gang (lykkens gang?) samt mit idol, Laura Rørdam Thomsen, der var klokke for fem år siden, da jeg - ach! - selv var indflytter.

I skrivende stund står vi overfor en stor forandring, idet der skal vælges ny

provst. Som alle regensianere før eller siden må nu også Leif og Vreni Grane lide regensdøden. De skal især ha' tak for deres uforgængelige "Erziehung" og regensdannelse. Med en ny provst kommer der naturligvis også en anden optik, men et sandt memento er det dog - også til de ny årgange af regensianere - at: SE Regensen før du dør.

Anna Sandberg

Forårsklokkerat 97

Generalforsamlingen i sept 1996 kunne ikke være forløbet bedre - set med HOFs øjne. Kasper Jørgensen noterer med en betydelig stolthed, at med en enkelt undtagelse fik HOF alle sine kandidater igennem i kampen om de betydelige embeder, og om klokkeratet noteres disse punkter:

Indflytterfesten i marts havde "Rejsen til Atlantis" som tema. Som p.r.-fremstød for festen blev der lavet en happening, hvor havfruer og dykkere afslørede den netop fra Elers tilbagekomne Hostrup.

Til festen var Lille Sal omdannet til havrige med net og fisk i loftet, og baren var skabt om til en vældig hajmund. Store Sal fremstod som Atlantis med græske søjler m.m.

Lindefrokosten blev holdt på en kold og blæsende majdag. Tidligt samme morgen lød meldingen fra Flyvestation Værløse på byger over den indre by i

løbet af eftermiddagen. Klokken 11.00 blev det ændret til: Blot svag risiko for byger.

Det førte til at alt i en hast måtte bæres ned i gården fra salen. På trods af kulden var de fleste tilfredse med, at frokosten kunne holdes i det fri. Til alt held slap vi for byger. Årets lindetaler var **Niels Reeh**, der talte om det vigtige i at have tid til fordybelse. Som sædvanligt opløstes frokosten, da det blev tid for at vælte op i Rundetårn og den efterfølgende obligatoriske vandkamp.

En Tycho Brahes dag oprandt, da kalenderen varslede **Lindebal**. Den kok, jeg havde hyret på anbefaling fra et nyligt optaget foreningsmedlem, var meget forsinket med made - selvom han så sent som kl. 19.00 hævdede, at have styr på det hele.

Det var meget uheldigt og gav festen et underligt forløb. Til alt held var midnatsgæsten, sangerinden **Anne**

Margrethe Dahl en succes. Hun optrådte med sin akkompagnatør med populære numre fra musicals og operetter. Dansen varede til den lyse morgen, da **Vreni** bød på morgenkaffe.

Middagens uheldige forløb trak lange spor, idet to af foreningens piger benyttede lejligheden til at falde klokken i ryggen. Det var en trist oplevelse, især fordi den ene var den samme person, som havde anbefalet kokken. Den hændelse, og det faktum, at foreningen på dette tidspunkt havde udviklet sig til den rene ungdomsklub, førte til, at vi var fem medlemmer af foreningen, der sidst på sommeren lod gaflen tale.

Tre slåbrokker

Den første gæst var **Bo Green Jensen**, der nok er mest kendt som anmelder ved Weekend-avisen. Denne aften viste han os andre sider af sit talent ved at tale om sin ny digtsamling "Vægtløs"

og tryllebandt forsamlingen med oplæsning fra værket.

Den næste gæst var **Bo Tao Michaëlis**, der causerede over begreberne "amerikanisering" og "europæisering", hvor de mest interessante synspunkter kom frem, når han bevægede sig rund på ekspertområderne litteratur og film.

Den sidste gæst var skuespilchefen på Det kongelige Teater, **Klaus Hoffmeyer**. Det blev til en god diskussion om dansk teater, teaterpolitik og uundgåeligt fik også byggeplanerne en fremtrædende plads.

Semestret blev også præget af overvejelserne om den ny Regensprovst. "Provsteudvalget" fandt i løbet af semestret frem til nogle få, spændende kandidater, og det er - såvidt jeg ved - næsten i skrivende stund, at afgangsprøven træffes. (1.nov. - red)

Kasper Jørgensen

Gitteret på Rundetårns top måler 53 meter hele vejen rundt. Det er lavet af Caspar Fincke med 41 mønstre i 54 felter, og i syv af dem ses Chr. IV's navnetræk – i tre af felterne tillige årstallet 1643 – nok det år, gitteret er lavet.

En Regensprovst siger farvel

Om en måned sker det værste, der kan ske en Regensprovst: Flyttekasserne skal bruges. 11. Januar fylder Leif Grane 70 år, og så lyder det ubarmhjerdigt fra Frue Plads: Så er det ud!

Fra den dag kan intet menneske sidde i en undervisnings-stilling på Universitetet. Man kan ikke engang fungere som vejleder for en ph.D. - men man kan godt bruges til at bedømme disputater, og den anmodning vil ofte komme til Leif Grane, hvis 18 år på Regensen indrammes af et æresdoktorat i München i de dage, hvor han tiltrådte og af et æresdoktorat i Reykjavik for tre uger siden.

En Regensprovst findes pr. annonce. På papir er kravene ikke store: Der skal føres journal over indgående/udgående post. Det har LG afvist - den nødvendige korrespondence er samlet i et par ringbind)

Der skal føres kartotek over studenterne - der var ikke noget kartotek, da LG tog over, så der var ikke noget at føre videre.

Der skal føres en protokol over udnævnelser, dvs optagelse af ny regensianere. Det er sket.

Der skal drages omsorg for, at Regensens traditioner videreføres.

Embedet er tilgængeligt for fastsan-

satte universitetslærere. I teorien kunne en lektor få embedet, men indtil nu er provsten taget fra professorernes række. Det er rektor ved Københavns Universitet, der udnævner - efter indstilling fra et udvalg af regensianere. Dermed er man vendt tilbage til det oprindelige beslutningssted. Fra 1814 havde den enevældige konge taget udnævnelsen til sig, men den ret er siden forsvundet. Med til jobbet hører tjenestebolig. Hele 5. Gang. Uhildet bedømt er den et eventyr: 240 m² i Københavns hjerte. Men det er nok sandt, når det siges, at rummene ikke har fået bevilget seriøs overhaling af håndværkere, siden buegangen blev lavet i 1906-08.

Noget helt andet er

..hvad den stilling reelt rummer, siger Leif Grane og beretter, at han i sine samtaler med nogle af dem, der vil være blandt ansøgerne har peget på tre områder: Administrative, sociale og disciplinære opgaver

Det administrative - sådan som det er nedfældet - får ikke nogen til at ligge søvnløs. Men provsten er altså også talerør udadtil, og dette, politisk betoned arbejde, kan - som LG selv har oplevet det med slagsmål mod Universitet og ministerium om Kommunitetsbygning og renovation - antage et betydelig omfang.

Det sociale (der pakkes ind i udtrykket "Regensens traditioner") er lige så omfattende. Der er - en kær - pligt til at møde op ved alle fester og holde tale. (En professor, der har det skidt med at stå overfor en større forsamling, skal ikke søge). Embedsmændene skal modtages ofte, og der hører en del spisning med. Det er sket - med nutidens hyppige deling af embederne - at der har været 28 til middag. Der er optagelsesmøder med alle nyankomne, og så er der kandidatfesterne. "Men der har Vreni og jeg med det samme gjort det klart, at vi ikke ville komme til hver eneste fest. Det er et område, vi har kørt på fingerspidserne".

Magtord fra provsten

Der er naturligvis flest samtaler med klokkeren. Regensianerne har i dette århundrede haft udstrakt selvstyre, "og jeg har stræbt efter balancen i forholdet. Det er dumt med friktioner, der let kunne være undgået, og ting skal løses ved fælles overenskomst. Man skal aldrig gå i opposition til klokkeren.

Det er umådeligt vigtigt, at der er fælles fodslag - også i de situationer, hvor klokkeren kan komme i vanskeligheder. Det er godt for Regensen, at det kan ske, og det er godt for klokkeren. Men det er blot sket nogle få gange i min tid".

Et af "edikterne" med det provstelige indhold: "Sådan er det" kom, da udlejningen var ved at ta' overhånd.

"Da vi gik over til fuld betaling, kunne vi dårligt nægte de studerende at leje deres værelse ud en enkelt gang, og for en kortere periode. Men det tog overhånd, og det var en uløselig opgave

for klokkeren". Så ediktet gik ud på, at en regensianer maksimalt kunne udleje sit værelse for tre måneder. Ved ønske om længere tid skulle deres søges orlov.

Et andet af edikterne gik på fælleslokalerne. "Lille Sal kan ikke mere lånes til privat selskab dagen før en regensfest, og - bortset fra kandidatfester - har jeg insisteret på, at der skal indhentes tilladelse hos mig for at bruge Store Sal - og der er jeg tæt på at være nærig". Den sal er et af de pæneste lokaler, og der skal passes godt på den.

18 års forandringer

Den største er nok indførelsen af reel husleje. Endnu da Leif Grane tiltrådte betalte regensianerne "blot" det løbende underskud - ca 150 kr. pr værelse.

I 1983 opstod "Københavns Universitets Kollegiesamvirke", der fik til opgave at administrere de fire gamle kollegier (se LGs egen artikel i sidste års blad). De blev tvunget til det, dels fordi der ingen penge var i kassen, dels fordi aftalen "garanterede", at de fire kollegier skulle sættes i stand.

Det blev forhalet lidt, men gevinsterne for "det offentlige" var for store: KU slap for at administrere, og det blev billigere for Undervisningsministeriet. Nu betaler hver regensianer 900 kr. pr måned i husleje plus 75 kr. til brugskassen. "Til gengæld" er der gratis telefon (til Sjælland), gratis vask (selvgjort) og nogle daglige aviser".

LGs og andres protester var forgæves. "I virkeligheden var det blot en anden måde at administrere på, men vi gjorde klogt i at fastholde, at det er rektor, der udskriver stillingen som Regensprovst og besætter den, og at husle-

Grane - udnævnt 1979, beboer fra 1980

jen fastsættes af konsistorium. Det vil komme Regensen til gode på et tidspunkt”

Men der har ikke kun været nederlag - Regensen vandt en betydelig sejr i opgøret med KU om Kommunitetsbygningen. I årevis har staten sluppet med at betale 220.000 kr i husleje. Ombudsmanden frakendte KU enhver ret til bygningen, og så blev huslejen (indtægt for Regensen) sat op til 1,4 mill.kr.

Istandsættelser

Vedligeholdelserne - som altså blev lavet for de penge, Undervisningsministeriet fik tilkendt i Landsretten i januar - bestod af flere ny køkkener, pilotering af Krystalgadefløjen, ny tage, maling af værelser og vinduer. Hele gården blev fugtisoleret indvendigt, men vildvinen

måtte ofres. Gården er blevet lagt om, og “jomfru Lind” fik ny bæk omkring sig.

Hun var også anledning til dronningebesøg - i anledning af 200-års jubilæet i 1985. (Se artiklen fra J.P. Trap)

Nutidens regensianere

“Da vi kom i 1980 (LG blev udpeget som efterfølger til Jannik Bjerrum i 1979), var regensianerne lidt bange for at være her, forstået på den måde, at de ikke sagde noget om det. Man måtte ikke være stolt af at bo her. Sangen, som Hostrup talte så meget om, var forsvundet. De var faldet døde om, hvis nogen havde foreslået f.eks. “Den danske sang er en ung, blond pige”, og klokkerne brugte nogle få sange, der ikke var lavet på og til Regensen.

I en årrække skrev jeg en sang til hver fest, fordi der hører sange til en fest på Regensen, men det holdt altså op af naturlige årsager. Regenssangbogen er afgået ved døden. De unge kender ikke melodierne. Kirkeligt Samfund skænkede 50 eksemplarer af Højskolesangbogen. Måske kan man ta’ det som et positivt tegn om interessen for at synge, at der kun er seks eksemplarer tilbage!

Vi skal nok erkende, at Regensen nu kun er en lille del af deres liv. Det kan aldrig blive det samme, som dengang, da der kun boede mænd på gården. Foreningslivet er ændret radikalt, fordi andre ting trækker. Vi vil nok aldrig komme til igen at høre sætningen: “Halvdelen af, hvad jeg lærte i min studietid, lærte jeg ved samtalerne på Regensen”.

Studieopfattelsen er også ændret. De

unge taler ikke mere om studier, men om lektielæsning. Måske har det sammenhæng med den herskende konsummentalitet: Hvis man skal beskæftige sig med noget, skal det serveres præcis, sådan at det passer en.

Livskraften

Men der er stadig mange og gode undtagelser fra samfundet udenfor - og der er mange, der udmærker sig. Vi får rigtigt mange guldmedaljer, og resultaterne herfra ligger klart over landsgennemsnittet.

Regensen falder ikke sammen, de, der vil, kan stadig få udbytte herfra, der holder resten af livet. Der er stadig behov for den samhørighed stedet tilbyder - og der er fortsat en del disciplin af den "gamle" slags""

Med det sidste hentyder Grane til, at indflytterne har pligt til tjeneste ved tre fester, og at de har ølvagterne. En indflytter, der ikke når tre fester i sit semester, får overført det manglende til næste. Én indflytter har fået nogle linier fra provsten om: "Jeg hører, at du ikke har opfyldt sine indflytterpligter. Jeg forventer, at forholdet bli'r bragt i orden".

Just nu går en del tid med at føre tilsyn med den ny lejlighed på Chr.havn. Den skal i hvert fald males, så det kan ses. Der er indflytning i december, så nytårsaften bli'r meget forskellig fra de foregående 17, fordi den skik, provsteparret overtog efter v.p. Krag-Hansen ikke kan gennemføres: At de hjemmenværende regensianere samles hos provsteparret Nytårsdag kl. 00.15 for at udbringe en skål for den bygning, der også vil stå der om 100 år.

Dusinet fuldt

Prof. dr. theol. Leif Grane blev den 12. Regensprovst i den tid, linden har stået i gården. Her er medlemmerne af den regensielle "provsteklub" i "Jomfru Linds periode" med bemærkningen, at der er tvivl om tiltrædelsesåret for den første. I sit festskrift for ham skriver LG, at "han næppe er flyttet på Regensen før 1782".

1782 A.C. Hviid, teologi
1814 Rasmus Nyerup, litteratur
1829 F.C.Petersen, teologi
1859 F.T.J. Gram, jura
1871 J. Nellesmann, jura
1876 J.L. Ussing, klas.ark/sprog
1896 Julius Lassen, jura
1918 Knud Fabricius, historie
1946 Harald Bohr, matematik
1951 Søren Holm, teologi
1967 Jannik Bjerrum kemi
1980 Leif Grane, teologi

- 1) Nyerup fung. som provst fra 1787, men fik først sin udnævnelse i 1814 (den første kgl. udnævnte).
- 2) Fabricius døde i 45
- 3) Grane blev valgt i 79, men flyttede først ind i 80.

Viceprovst-stillingen blev oprettet i 1831. Den forsvandt med H.C. Krag-Hansen, der fungerede fra 1956 til sin død i 1981. V.P.s embedsbolig var på l. sal, mellem Lille Sal og 1. Gang.

Eet er et skib at føre.....

...og når man bli'r træt af det, bli'r man den, der skal få Regensen til at fungere på det praktiske område. Siden 1. September 1996 har Regensens portner heddet Bengt Borghegn fra årgang 1938. Deltagerne i sidste års generalforsamling havde lejlighed til at hilse på ham plus Marianne Beyer, der bestemmer, hvad han skal lave indendørs i den godt 100 m2 store embedsbolig.

Borghegn blev næsten født til det der med skibe, al den stund hans far var bådebygger i Skudehavnen - og de hundredevis af opgaver, han skulle løse i familievirksomheden efter skoletid, var også dem, der gjorde skaberværket færdigt: De sørgede for, at fingrene blev skruet rigtigt på.

På sin vis havde han så fået nok - i første omgang, for lærepladsen blev ikke et skibsværft, derimod Søkortarkivet, hvor han lærte at tegne søkort. Så det var altså stadig noget med vand.

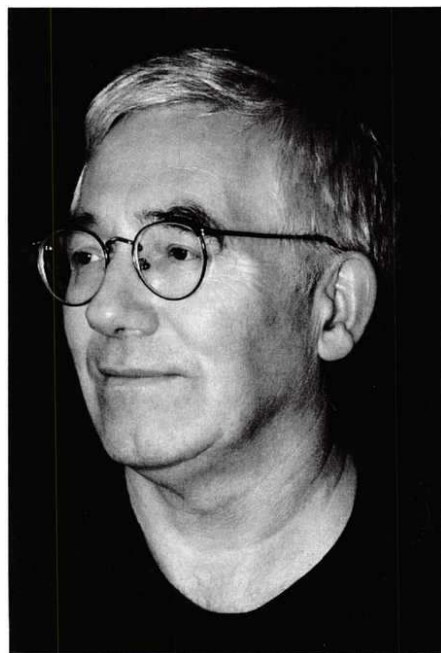
Den forkælelse, der havde været tale om i barndommen, fortsatte siden under den et år lange militærtjeneste, for når man kan tegne søkort, får man det lidt nemmere end de øvrige menige; deri ligger, at man i stedet for eksercits kommer med ud på de skibe, der måler op overalt i Danmark.

Det er nu nemt nok: Om bord på selve målerskibet er der en rød-hvid sribet kugle, 24 m over den sorte streg, der markerer vandlinien. Der registreres

afstanden til et andet skib, der har et ekolod slæbende under sig - og når man så via radiobølger sigter mod et kirketårn på land (eller fyr eller andet) finder man så ud af, hvor ens eget skib er.

I kommunens tjeneste

Nu er alt det forældet. GPS-satellitterne i 700 m højde (Global Positioning Satellites) laver dels opmålingerne meget hurtigere, dels meget mere præcist (fejlmåling er under en halv meter).

Bengt Borghegn - i porten siden 1. sept 1996 sammen med fru Marianne

Forholdet til staten blev så byttet ud med en aftale med kommunen. Det var Stadskonduktørembedet, der åbnede sine døre i 1962 - og bag de døre sad BB så de næste 29 år. På det kontor arbejder bl.a. kartografer - altså stadig noget med kort, om end det nu skulle foregå med noget på land.

Der var en del arbejde, men ikke mere end der blev tid til noget ved siden af - og dermed blev forbindelsen til havet fastholdt.

Han skabte sammen med faderen "Worlds Holiday Afloat", et firma der lejede 11 lystfartøjer ud til turister, og det gav yderligere forudsætninger for Regensen. Hvor det tidligere havde været byggeri af skibene, blev det nu til reparation af alle ting ombord - herunder også motorerne.

Når trætheden meldte sig ved sejl og motor, gik turen til Lyngby Kanoklub eller kajak- og kanoklubben "Palo" i Charlottenlund med en DM-sølv som bedste udbytte.

Det private initiativ

I det kommunale fik han startet en reproafdeling, sådan at kommunen kunne selv, og privat blev der også skabt nyt: Hvorfor ikke lave noget med kort i fritiden, hvis der er nogen, der vil betale?

Det var der - i Skåne, fordi der er en anden lovgivning. I DK taler loven kun om, at der skal laves kort over kirkegårde. I Sverige skal enhver kommune udgi' matrikelkort med redskabsskur, hundehus og andet. De detaljer har kun matrikelejeren glæde ved - nichen, som BB udnyttede (og vist stadig udnytter) var de såkaldte generaliserede kort,

altså kort, som vi kender dem fra bl.a. KRAKs vejviser. Vi taler om den type, hvor man foruden vejene kan finde navne på større bygninger.

Mere privat flid: En læge ved Dyrehaven ville af med et bjælkehus. BB hørte om det ad omveje og tilbød at fjerne det gratis mod at lægen betalte container til resterne.

Det var fordelagtigt for lægen - men også for BB, for efter at være totalt skilt ad med hvert stykke træ nummereret, er det nu samlet på Enø.

Brud og nej fra Regensen

Kartografi foregår nu meget ved hjælp af computere. Men ikke et hvilket som helst mærke. Mod en væsentlig

Bengt Borghegn - han fjernede skodderne fra køkkenvinduerne og pynter op

prisreduktion forpligtede kommunen sig til kun at købe IBM-maskiner. Der var bare ikke programmer, der kunne bruges til kartografi. Det endte med, at BB efter 29 år valgte at skifte til en privat virksomhed, men efter godt to år lukkede firmaet sin kortafdeling.

Så gang i skrivemaskinen og ansøgninger. Tre jobs på hånden, da han en dag så Regensens annonce i Politiken. BB ringede til klokker Claus Dahl, var på besøg på hos ham og hos provsten. Så hjem og skrive ny ansøgning.

Der var et udbytte med fra kommunen: Efter skilsmisse fandt han på arbejdspladsen sammen med Marianne Beyer - og hun havde været med for at se på lejligheden, og det var, trods det daværende udseende, kærlighed ved første blik.

Stor var skuffelsen, da brevet kom med: "Desværre, stillingen er besat til anden side". En mand fra Fyn var ud-

valgt, men da hans kone så lejligheden, satte hun hælene i.

Så ringede telefonen igen - fra provsten, der ville høre, om interessen stadig var der.

Der er gang i den

Siden den effektive tiltræden 23. sept. har der været fuld fart på. Massevis af radiatorer er tætnet, Lille Sal og 18 værelser totalt nymalet (de havde ikke set skyggen af Dyrups i 20 år), festsalens gulv er høvlet af og lakeret, og der er skitser til et projekt til udskiftning af alle vinduer, 3.4. og 6 gang har fået brandalarmer.

I den økonomiske situation Regensen befinder sig, er det mere nødvendigt end nogensinde, at man internt kan klare så meget som muligt selv - og en hel del tyder på, at Skudehavnen er den rigtige "skole" at gå i, når man vil være portner på Regensen.

Skrevet om Regensen

I tidligere numre af bladet er det aftrykt, hvad forskellige almene opslagsbøger (byvandrer m.v.) og leksika har skrevet om os. Den fyldigste, og mest autoritative, beskrivelse m.h.t. historien findes i J.P. Trap's "Danmark". Her er, hvad der står i femte udgave fra GEC Gads forlag i 1959.

Regensen stammer fra det i 1569 stiftede Kommunitet, idet det allerede dengang påtænkte at knytte en fribolig for alumnerne til stiftelsen (også Chr. III havde tænkt at oprette en sådan fribo-

lig). Men først 1618 blev det til alvor, da Kommunitetet ved et lån af 9000 Rigsdaler af kongen så sig i stand til at købe nogle grunde mellem Kannikestræde og Skidenstræde (fra 1818 Krystalgade), der til dels hørte til kansler Chr. Friis' gård.

Her opførtes nu "Collegium Regium", i daglig tale kaldet Regensen, til bolig for 100 studenter; den toges i brug 1623, men var først helt færdig 1628 (en stentavle på Kannikestræde-fløjens gavl ud til Købmagergade bærer årstallet 1623).

Det var en firfløjet bygning i grundmur og med svungne gavle; fløjen mod vest nåede dog ikke helt ud til Krystalgade. I fløjen ud til Købmagergade, der i den nordlige del havde et lille tårn med spir ind til gården, og som vistnok oprindeligt kun havde eet stokværk, indrettedes 1627 en lille kirke (indviet 25.okt.1635) som "studenterkirke", men den afløstes snart af Trinitatis kirke, hvorefter salen brugtes til andagtsøvelser for alumnerne.

Kannikestræde-fløjen set fra Professorgården.

Belejring og brand

Under de svenskes belejring 1658 led Regensen så meget, at den i 1661 omtales som "moxen øde", og pladsen var desuden blevet indskrænket, da en grund ud til Kannikestræde var solgt.

Men den kom dog på fode igen inden 1600-tallets slutning. Da kom branden i 1728, hvorved begge fløjene til Krystalgade og Købmagergade helt ødelagdes (den sidstes mure blev dog stående, men måtte senere nedrives), og af fløjen mod Kannikestræde skånedes blot den østlige del fra porten til Købmagergade, så at kun murværket af denne dels to nederste stokværk nu er tilbage fra den oprindelige bygning (der ses endnu spor af rundbuede vinduer t.h. for porten; to store buer sammesteds under vinduerne i stueetagen tjener til at bære murværket, og selv bæres de af en pilotering i et gammelt åløb).

Regensen i ny udgave

Fløjen mod Krystalgade var genopført i 1731, kirkefløjen 1743 og fløjen mod Kannikestræde 1749 - det øverste stokværk til højre for porten opsattes dog først 1777 - hvorimod vestfløjen ikke blev genopført, idet grunden udlagdes til Trinitatis præstegaard (dennes sidebygning stod på fløjens grund).

Kirkefløjen, på hvis midte ind til gården der i 1780 opsattes et lille tårnparti med ur, fik atter en lille "kirkesal", som dog kun anvendtes til prædike- og disputærsøvelser. Efter bombardementet i 1807 blev den anvendt af Universitetet til festsal. Da Universitetet var genopført 1836, stod den i længere tid ubenyttet - men i 1862 indrettedes den til læse- og forsamlingsal samt musikværelse for alumnerne.

Ny fløj og hygiejne

I.h.t. lov af 6 april 1906 blev Regensen i årene 1906-09 ombygget og udvidet med en ny fjerde fløj på den førnævnte

Trinitatis præstegårds grund (610 m2), der af Kommunitetet blev købt af Trinitatis kirke.

Samtidigt blev det efter overenskomst med Københavns kommune, for at forbedre færdselsforholdene i Købmagergade mellem Regensen og Rundetårn, 1908 anbragt en buegang gennem Regensbygningen langs med Købmagergade.

Ved disse byggeforetagender (med Martin Borch som arkitekt), der suppleredes med en hovedreparation af de gamle bygninger, blev de hygiejniske forhold forbedrede så meget, som man anså det for rimeligt.

Det gamle kontubernal-system, hvorefter 2 studenter var fælles om 2 små værelser, blev afskaffet, således at hver student fik enten 2 små værelser i den gamle del eller 1 større værelse i den nye fløj. Der blev endvidere indrettet tekøkkener m.v.

Fægtning og centralvarme

Opførelsen af buegangen mod Købmagergade (om Martin Borchs plan til buegangen se Ill. Tid. 1896-97 nr.

32 s. 514-15) medførte en fuldstændig ombygning af kirkefløjens indre; en del af stueetagen bag buegangen indrettedes til bibliotek, og l. salen, der tidligere var delt i 2 stuer (læsesal og musikstue), til en ca 100 m2 stor læsesal, således at der ved siden af den i Krystalgade-fløjen blev indrettet en musikstue.

I den ny fjerde fløj er der fægte- og gymnastiksal i kælderen. 1930 indlagdes centralvarme og varmt vand i hele komplekset. I 1958 er der besluttet en ny restaurering af Regensen, der bl.a. vil omfatte indlæggelsen af moderne bekvemmeligheder også i de gamle fløje.

Årets lindefrokost "bag sodet røde mure"

Økonomien i 1958

De økonomiske betingelser for dette er tilvejebragt ved en sanering af Kommunitetets økonomi, der med årene er blevet stærkt forringet, fordi kapitalen skal være anbragt i nominelt værdifaste obligationer.

Indtil 1958 har Kommunitetet ydet 75 kr i månedligt stipendium til 185 studenter, af hvilke kun 103 havde Regensbolig og dermed tillige et

månedligt Regensstipendium på 5 kr, og alle 185 havde et dyrtidstillæg på 50 kr. pr. måned, betalt af staten.

Ved saneringen i 1958 kan Kommunitetsstipendiet kun gives til regensalumner, og det forhøjedes til 150 kr. pr. måned. Det ved saneringen sikrede årlige overskud på Kommunitetets regnskab skal anvendes til den omtalte restaurering. Privilegerede til at nyde stipendierne er, under visse betingelser, færing og grønlændere, samt af hvert års studenter to frederiksborgensere.

Tilsynet med Regensen udøves af en Regensprovst (præpositus), der vælges af Konsistorium blandt universitetsprofessorerne, samt en viceprovst, der ansættes af Universitetets rektor; begge har fribolig på Regensen.

Udstyr og inventar

Bygningerne består af 4 fløje af røde mursten på sokkel af bornholmsk sandsten. Kirkefløjen mod Købmagergade indeholder buegangen, hvis hvælvinger er udført af Monier, denne fløj har ind mod gården et lille "tårn" med ur og en morgenstjerne af forgyldt kobber. Af de to sidefløje har den mod Krystalgade nr. 2, den mod Kannikestræde 3 stokværk; den ny fjerde fløj har 4 stokværk, alt foruden kælder.

De skævt sammenbyggede fløje indeslutter det meget stemningsfulde gårdsrum, i hvis midte står den på foranstaltning af Regensprovst A.C. Hviid 12 maj 1785 plantede, ofte besungne Regenslind. Den gamle lind gik ud i 1953 og fældedes 24. juni 1954. Ved Regensprovsten Søren Holm plantedes der 16. nov. 1954 en smuk, ny lind, skænket af Fr.berg kommune; men lind-

ens fødselsdag, der fejres ved en frokost i Regensgården, er stadig 12. maj.

I Kannikestrædefløjen findes hovedporten; til venstre i denne vises det værelse, der var ligbærerkontor indtil 1859, idet studenterne 1712-91 havde bevilling til at bære lig for en vis takt; efter 1791 fik dog Kommunitetet indtægten af ligbæringen og 1859 overgik privilegiet til kommunen (Se kapitlet Studenternes Ligbæring i H. Weitemeyers "Kulturskildringer fra København i det 18. Årh." fra 1916).

I læsesalen og musikstuen findes foruden en større samling billeder af Regensen og til den knyttede personer to oliemalerier: Chr. IV som admiral, fra ca 1634 (malet af Remmert Pietterszen - rigtigt stavet!), og Fr. II (kopi af Rembert Petersen på Gripsholm i Sverige), en zinkbuste af viceprovst F. Fabricius (død 1873), af F. Hoffmann og en bronzebuste af Hostrup, af Axel Hansen, og en marmormedaljon af provst, prof. A.C. Hviid (død 1788), vistnok af N. Dajon, samt relieffer af provsterne Knud Fabricius og Harald Bohr.

Red. bemærker:

Fra den her berømmede nyordning af økonomien er der altså kun gået 40 år - og hvilke 40!

J.P.Trap blev kabinetssekretær i 1857 og det medførte udtallige rejser i selskab med Fr. VII, og Chr. IX. Allerede i 1841 havde han fået privilegium på at udgive Hof- og Statskalenderen, der blev stærkt forbedret. I 1850'erne tog han initiativet til udgivelsen af en bredt anlagt statistisk og topografisk Danmarksbeskrivelse i fem bind (1858-60), fulgt af et værk om Slesvig i to bind (1861-64). Ovenstående er altså hentet fra femte udgave.

Beboerbevægelser i perioden 15.sept.1996-1.10.1997

Ifølge protokollerne, ført af Anna Sandberg, Kasper Jørgensen og Iben Thranholm Mikkelsen, har der været følgende bevægelser.

Pr. 15.sept.96 Ud: Niels Leifer, Camilla Sløk (orlov til 1.6.97, men vendte ikke tilbage) og Mette Hess (orlov til 1.9.97) Ind: Julie Bjørklund Hansen Bodil Høg Hansen	Pr. 15.febr.97 Ud: Anne Charlotte Carlslund Lars Wilhelmsen Anne Vibeke Jensen (o. til 1.9.97, men næppe tilbage) Ind: Maria Gadegaard Nielsen Troels Pedersen Kristian Kofoed	Pr. 15.juli 97 Ud: Kathrine Jordan Schjødt Petrine Hahn (o. til 15.6.98) Ind: Stig Lyngbæk (fra orlov) Mikkel Hess (fra orlov)
Pr. 1.okt.96 Ud: Anne Gjerløv Thorolf Christensen Birgit Munch Mikkel Hess (o.til 1.9.97) Lisbet Ilkjær (samme, men næppe tilbage) Ind: Marthe Seiden (fra orlov) Sune Christensen Ole H. Hansen Ane Aakerlund Tine H. Eriksen Mette K.K. Jensen	Pr. 1.marts 97 Ud: Mikkel Faurschou Ind: Jacob Munch Pr. 15.marts 97 Ud: Anne Kathrine Giversen Ind: Susan Hilden Nielsen	Pr. 15.aug.97 Ud: Bo Porse Ind: Rune Frederiksen
Pr. 1.nov.96 Ud: Hanne Elberling Ind: Martin Skrydstrup (fra orlov)	Pr. 1.april 97 Ud: Lars Scheuer Kristine Thrane Camilla Lilleør (o.til 1.10.97) Ind: Torben Mandrup Timmermann Pelle Oliver Larsen Niels Markvard	Pr. 1.sept.97 Ud: Marthe Seiden (til grise-rat) Michael Tjalve Rune W. Berg (orlov til 1.8.98) Ind: Thomas Kristoffer Olander Bodil Kjær (fra orlov) Mette Hess (fra orlov)
Pr. 15.dec.96 Ud: Anna Vind Ind: Katrine Jordan Schjødt	Pr. 1.maj 97 Ud: Michael Bjørklund Jesper Leth Hougaard Adam Nelsson Nikolaj Klint Kistorp	Pr. 15.sept.97 Ud: Jacob Dalgaard (orlov til 1.7.98) Mads Nielsen Kristian Kofoed (orlov til 15.1.98) Ind: Johannes Rebel Charlotte Blom Jacob Pade Ramsøe Jacobsen
Pr. 1.jan.1997 Ud: Mads Overgaard Ind: Michael Svante Lindeburg	Pr. 15.maj 97 Ud: Kristoffer Hvidsteen (orlov til 1.10.97, men næppe tilbage) Ind: Bettina Bang Jacobsen	Pr. 1.okt.97 Ud: Kasper Jørgensen Lærke Pade (orlov til 15.1.98) Karina Johansen (orlov til 1.9.98) Rachel Hansen (orlov til 1.4.98) M.Svante Lindeburg (orlov til 1.10.98) Camilla Bang Lilleør (fra orlov)
Pr. 15.jan.97 Ud: Elna Søndergaard (orlov til 1.7.97, men næppe tilbage) Ind: Karina Johansen	Pr. 15.juni 97 Ud: Bo Elley Ind: Gertrud Skytte Schmidt (fra orlov)	Ind: Bobo Charlotte Krabbe Helene Bie Lilleør Per Skallerup Nicolai Christen Dyhr Frederiksen Thomas J. Berglund
Pr. 1.febr.97 Ud: Peter Pade Ramsøe Jacobsen Heidi von Wettstein Halfdan Lauridsen Stig Lyngbæk (o. til 1.7.97) Ind: Christian Fischer (fra o.) Troels Harmark Jeppe S.R. Larsen Helle Holmegaard	Pr. 1.juli 97 Ud: Christian Fischer Ind: Michael Tjalve (fra orlov)	

Regensiansamfundets medlemmer pr. 1. oktober 1997

Læge Hans Jacob Andersen Kobbelskoven 16 6000 Kolding V f	Overlæge K. Bro-Jørgensen Skodsborgvej.179 2850 Nærum	fm. cand.jur. E. Drejer Rorup Præstegård Rorupvej 15 4320 Lejre
Ole S. Andersen Grøndalsvej 60 2000 Frederiksberg	Anders Bruun-Schmidt Skovskellet 25 2840 Holte	Læge Gertrude Ellekilde Mosevej 5 4970 Rødby
landsretssagfører Stig Andersen Nøjsomhedsvej 16, 4. 2100 København Ø	Lektor O. Brændstrup Augustvej 16 2730 Herlev	Overlæge C. Feddersen Sundvej 16 C, 1. th. 2900 Hellerup
Fru Ulla Overgaard Andersen Sortedams Doss. 93 B. mezz. tv. 2100 København Ø	Cand . polit. P.A. Bøggild Ll. Strandstræde 12, 2. 1254 København K	Overlæge, dr. med. Rasmus Fog Parcelgaardsvej 6 4000 Roskilde
Cand.jur. Ove Baggesen Mosevangen 27 3460 Birkerød	Advokat Lars Christensen Hunderupvej 47 5000 Odense	Fr. Charlotte Forman Sct. Thomas Alle 8, 2. th. 1824 Frederiksberg
Sognepræst P. Balslev-Clausen Ahtmanns Alle 14 2900 Hellerup	Thøger Christiansen Vigerslev Alle 77 2500 Valby	Cand. polit. Helge Fosgaard Slotsvænget 23 3400 Hillerød
Henrik Bindslev 10 Granville Court, Cheney Lane OX3 OHS? Oxford, Oxon England	Sognepræst A. Christoffersen Hyldtoftevej 8 5700 Svendborg	Fr. Tove Brix Fransen Martin Vahlsvej 8, 1.tv. 8000 Århus C.
Overlæge I. Bitsch-Larsen Hestehavevej 2 4930 Maribo	Fr. Annette G. Cronqvist Faaborggade 5 2100 København O	Advokat H.O. Frimodt-Møller Kongeledet 9 2920 Charlottenlund
Fr. Kirsten Birgitte Bjerrum Abildgaardsvej 145 2830 Virum	Cand.polit J. Dalhoff Vestervang 49 3450 Allerød	Fr. Susanne Gaun Kirkevej 9 D 2920 Charlottenlund
Morten Jannik Bjerrum Abildgaardsvej 145 2830 Virum	Cand.mag Hans Dam Hagens Alle 54 2900 Hellerup	C and . polit. Peter Guldager Engdalgaardsvej 84 8330 Beder
Thomas Black Granholmen 410 2840 Holte	Finn Dausgaard Jernbanegade 15 3480 Fredensborg	Mag.scient. E. Brun Hansen Østbanegade 105, 3. th. 2100 København Ø
Preben Bredesgaard Løvvænget 13 2970 Hørsholm	Ebbe Dickmeiss Maglevænget 8 2920 Charlottenlund	

Overlæge
Egon Hansen
Carstensgade 91
6270 Tønder

Rektor
Arne Helman
Carinaparken 32
3460 Birkerød

Læge
William Hertz
Tibberup Alle 32
3060 Espergærde

Cand.polit.
Søren Hoff
Attemosevej 53
2840 Holte

Cand. scient.
Chr. Holm
Herlufsvænge 7, 1. th.
4700 Næstved

Direktør
Mogens Holm
Garderhøjvej 7
2820 Gentofte

Lektor
Svend Holm:
Østerhegn 51
2880 Bagsværd

Lektor, cand.polit
E. Holstein
Stenbjergparken 10 A
6400 Sønderborg

Lektor, cand.mag.
R.L. Hornby
Eskeager 12
2860 Søborg

Viceretsformand
Jørgen Høyrup
Ellinorsvej 15
2920 Charlottenlund

Redaktør
John Idorn
Bukkeballevvej 69
2960 Rungsted Kyst

Professor
N. Kingo Jacobsen
Keilstruplund 45
3460 Birkerød

Niels Martin Jensen
Thingvalla Alle 41
2300 København S

Overlæge
Bendt Jensen
Godthåbsvej 95? st. th.
2000 Frederiksberg

Pastor
Per Jensen :
Mørkhøjvej 177
2730 Herlev

Læge
Simone Bjerregaard
Jensen
Ordrupdalvej 37
2920 Charlottenlund

Svend Jensen
Septembervej 64
2730 Herlev

Laura Lundager Jensen
Frejsgade 9
2200 København N

Pastor
Kjeld Jørgensen
Lundtofte Kirkevej 1
2800 Lyngby

Erik Kafe
Hessensgade 47, 4. tv.
2300 København S

Adjunkt, mag. art.
Carl Kähler
Amicisvej 4
1852 Frederiksberg C

Retsassessor
Poul H. Kirkegaard
Endholmvej 61
4000 Roskilde

Poul Kjeldgaard
Søvangen 16
8800 Viborg

Læge
Ib Kleiter
Lægehuset
Smedegade 6
4200 Slagelse

Finn Worm Knudsen
Ø Rønneholmsvej 3 B
S-211 47 Malmø
Sverige

Cand.jur.
Karsten Bo Knudsen
Ordrupdalvej 12 B
2920 Charlottenlund

Advokat
Søren Skov Knudsen
Hellerupgaardsvej 5
2900 Hellerup

Kontorchef
Øjvind Knudsen
Krøyersvej 9
2930 Klampenborg

Fr.
Mette Korsholm
Vardegde 23, 2. tv.
2100 København K

Læge
Thure Krarup
Bispebjerg Parkalle 19
2400 København NV

Adjunkt
Elisabeth Kristiansson
Solrødvej 32
2700 Brønshøj

Lektor
Mikael R. Kristiansson
Præstøgade 10
2100 København Ø

Cand.Polit
Steen Kristiansson
Nansensgade 96
1366 København K

Fr.
Lotte Krogsgaard
Engtoftevej 2 F
3520 Farum

Carsten Kunov
Borgergade 38j 6. tv.
1300 København K

Advokat
Niels O. Kyed
Frederiksberggade 2
1006 København K

Sognepræst
Johannes Langhoff
Dronninggårdsvej 2
2840 Holte

Kontorchef
Carl Erik Laurrup
Jasminvej 3
2000 Frederiksberg

Niels Leifer
Bille Brahesvej 3, 4. th.
1963 Frederiksberg C

Fængselspræst
Carl Lomholt
Fussingvej 8 B
8700 Horsens

Birgitte Lund
Himmerlandsvej 4, 1. th.
2720 Vanløse

Højskoleforstander
Ebbe Lundgaard
Brandbjergvej 12
7300 Jelling

Overlæge
Finn Lundvall
Skolevej 10
2820 Gentofte

Professor
F. Løkkesgaard
Nr. Farimagsgade 15, 3. tv.
1364 København K

Magnus Madsen
Niels Finsensgøta 59
3800 Thorshavn
Færøerne

Erik Malberg
Kulsviervej 124
2800 Lyngby

Erik Møller Mathiesen
Wildersgade 49 A, 3.
1408 København K

Advokat
Kai Michelsen
Bredgade 38
1260 København K

Dr. med.
Mogens Milfeldt
Trondhjems-gade 11
2100 København Ø

Ambassadør
Troels Munk
Stockholmsgade 35
2100 København Ø

Landsdommer
Ole Nicolaisen
Nordvad 18
2860 Søborg

Stig Lynghøj Nielsen
Skovlyvænget 21
2970 Hørsholm

Kontorchef
Bent Noisen
Gothersgade 151, 4. th.
1123 København K

Cand.polit
Karl Nolsøe
Hvidovrevej 548
2650 Hvidovre

Advokat
Ole Christian Nygaard
Vangeleddet 36
2830 Virum

Cand.scient.
Jesper Nørregaard
Nørrevangen 18 A
2610 Rødovre

Fr. Gulli Odsbøl
Vestergårdsvej 62, 2. th.
2600 Glostrup

Fr.
Anna Nicoline Olesen
Norderstrasse 11
D-24939 Flensburg
Tyskland

Arne C. Olsen
Ringerbakken 16
2830 Virum

Fuldmægtig
Allan Pedersen
Vagtelvej 3, 1. tv.
2000 Frederiksberg

Dir., cand.jur.
E. Ross Pedersen
Charlottenlundvej 22
2900 Hellerup

Cand.scient.
Ingelise Pedersen
Rødkildevej 42
4780 Stege

Hans Beyer Petersen
Stærevej 16, 1. th.
2400 København NV

Cand.scient.
Poul Petersen
uAmager Fælledvej 30, 4. th.
2300 København S

cand.jur. Lars Munk Plum
H.C. Ørstedesvej 46, 2. tv.
1879 Frederiksberg C

Fuldm. cand.jur.
Bjarke Rasmussen
Thesaus Alle 4
2650 Hvidovre

Jens Rahbek Rasmussen
Regnhilsgade 36, 2. tv.
2100 København Ø

Cand.mag.
Kr. Boie Rasmussen
Maglehøjgaardsvej 6
4571 Grevinge

Regensens Klokker
St. Kannikestræde 2
1169 København K

Regensens Provst
St. Kannikegade 2 i
1169 København K

Overlæge, dr. med.
H. Rosenkvist
Slåenbakken 9
Ny Hammersholt
3400 Hillerød

Fr.
Merethe Ross
Platanvej 9, st. tv.
I 810 Frederiksberg C

Karl Ruge
Erik Menvedsvej 24
8800 Viborg

Svend E. Rugh
Hellebækgade 27, 5. th.
2200 København N

Advokat
Morten Samuelsson
Hellerupvej 65
2900 Hellerup

Paul Sandfort
Classensgade 67
2100 København Ø

Landsretssagfører
Aage Scheibel
Torvet 7
3400 Hillerød

Professor, dr. med.
Erik Skadhauge
Solvænget 30
2960 Rungsted Kyst

Camilla Sløk
Christianshavns
Voldgade 9 D, 5.
1424 København K

Lic. scient.
Kim Sneppen
Ordrupdalvej 37:
2920 Charlottenlund

Hans J. Steenberg
St. Kannikestræde 7
1169 København K

Cand. mag.
Niels Steenvang
Højbyvej 32
4320 Lejre

Lektor
Bodil Stenvang
Slotsvænget 23
3400 Hillerød

Overlæge
P. Stougaard-Andresen
Hjerting Strandvej 161 B
6710 Esbjerg C

Fr.
Inger Struve
Mejsevænget 9, 2. th.
2400 København NV

Fr.
Dorthe Nyland Sørensen
Leifsgade 5, st. th.
2300 København S

Henrik Sørensen
Gisselfeld Alle 7
2820 Gentofte

Fr.
Lissi Parmo Sørensen
Murergade 22, 1. tv.
2200 København N

Advokat
Henrik Teide
Åmosebakken 3
2830 Virum

Thomas Rørsig
Thomsen
Dyrehavegårdsvej 40 B
2800 Lyngby

Journalist
Anne Pia Thoregaard
Skt. Thomas Alle 4, 2. tv.
1824 Frederiksberg C

Arkivar
Jeppe Tønsberg
Toftegærddet 18, s t. tv.
2800 Lyngby

Overlæge
Palle Taarnhøj
Billesborgvej 31
Egøje
4700 Køge

Wilhelm Ulrichsen
Arnevænget 28
2840 Holte

Amtsdirektør
E. Verwohlt
Strandengen 4
4000 Roskilde

Professor
A.C. Wiin-Nielsen
Solbakken 6
3230 Græsted

Cand.scient
Niels Willumsen
Niels Hemmingsensgade 3
1153 København K

Læge
Frederik Zeuthen
Nygade 11
4000 Roskilde

Mag.art.
Jan Stubbe Østergaard
Fugleøjevej 8
3670 Veksø

REGENSIANERSAMFUNDETS BESTYRELSE

Efter valget på generalforsamlingen 22. nov. 1996:

Formand: John Idorn, Bukkeballevvej 69, 2960 Rungsted Kyst

Kasserer: Henrik Teide, Åmosebakken 3, 2830 Virum

Medlemmer: Karsten Knudsen, Ordrupdalsvej 12 B, 2920 Charlottenlund

Bodil Stenvang, Slotsvænget 23, 3400 Hillerød

Mette Korsholm, Vardegade 23, 2.tv., 2100 København Ø

Hans Jørgen Steenberg, St. Kannikestræde 7, 1169 København K

Camilla Sløk, p.t. Princeton, New Jersey

Revisorer: Peter Bøggild, Ll. Strandstræde 12, 1254 København K

William Hertz, Tibberup Allé 23, 3060 Espergærde

Desuden er klokkeren (-ne) medlem(mer).

Jøde i Danmark og på Regensen

Det sker - men det er sjældent: At regensianere præsenterer sig som forfattere udenfor deres faglige specialer.

I bladet for 1995 omtalte jeg "Student i fyrrerne" skrevet af civ.ing. Poul Kjeldgaard, Viborg, der var regensianer fra 1945-48.

Nu har forfatterforlaget Attika udgivet "Ben" skrevet af Paul Aron.

Det er ikke bare en bog. Det er bogen, hvis man vil fornemme noget om spændingerne i et sind hos en ung mand, der kommer til Danmark som 5-årig uden far og fra en helt anden sprog- og religionskreds, og som først på Regensen får mod til at gøre oprør mod en barn-

Paul Rabinowitsch i spidsen for regensianeroptog

dom, der sjældent gav grundlag for at slå rod.

Der er uendeligt mange scener i bogen, der kunne bruges i debatten om flygtninge i dag - både med hensyn til den mur, der rejser sig for nogle af dem, men så sandelig også med hensyn til pligten hos hver enkelt flygtning til at begynde med at acceptere, at man befinder sig et helt nyt sted med solide skikke og traditioner.

Lindekantate til kongen

Jeg boede på Regensen sammen med Paul Aron, da han i slutningen af 50'erne "slog sine triller" på 7x22. Han var musikstuderende - og det slog vi os til tåls med.

Hov - vent lidt. Da hed han jo noget andet: Efternavnet var da Rabinowitsch, og nu, som medlem af Regensianersamfundet er det Sandfort. Forfatternavnet Paul Aron er hans fars navn - han forsvandt i Auschwitz (Oswiecim i Polen).

Han er altså jøde - og det er bitterheden over, hvad alt det medfører, da han med moderen flygter fra Hamburg til København i 1935, og som forstærkes med tilfangetagelsen i Gilleleje i 1943 med følgende ophold i Theresienstadt (Terezin i Böhmen), der er den røde tråd i beskrivelsen af knuderne sindet frem til 30-års alderen.

Regensen var stedet, hvor han for første gang mødte den respekt, han - som andre mennesker - har ret til. Her var der ingen vanskeligheder, og her

Rabinovski i stærkt forsvar for sine meninger om dette og hint.

blev han en såre aktiv regensianer i revyerne og med kompositionen "Lindekantate" sammen med Mogens Helmer-Petersen (to Skrapianere), der fik sin premiere ved kong Fr.Ixs eneste besøg på Regensen i 1957.

For os var han Rabinovski med retten til at være særpræget. Vi vidste godt, at han havde været i Tivolgarden. Det passede jo med musikken, men bogen fortæller om hede skuespillerdrømme og dét, der nu er centret: Rom, hvor han bor halvdelen af året.

Allerede i studietiden fungerede han som rejseleder dér - af den slags, der stående udenfor senatsbygning på Forum Romanum kunne citere Antonius' forsvarstale fra "Julius Cæsar", så søjlerne fik liv.

Lektørdtalelse

Én ting er, hvad jeg, som samtidig, fik ud af bogen. Lad mig citere fra Gert Fabrins lektørdtalelse:

..beskrivelsen af den svage og pylrede mor, som lader stedfaderen tyrannisere familien, er en meget intens morsøn skildring. Bens kammeratskab og opvækst med sin danske ven og dennes velhavende familie er en lige så gripende og indfølt beretning om sårbarhed, venskab og kærlighed. Sammen med oplevelserne af skolen, pigerne og tiden under krigen giver bogen en generationsbeskrivelse, der lever op til f.eks. Bjarne Reuters bøger.

Beretningen om tiden i Theresienstadt tåler i sin lavstemte påtrængenhed sammenligning med Primo Levis forfatterskab. Hovedpersonens ønske om at finde sin egen identitet og sit eget ståsted i forhold til andre jøder og i forhold til det at være dansker giver et indtrængende billede af nogle evigt tilbagevendende konflikter og problemstillinger. Mange - såvel unge som voksne - læsere vil blive grebet af den velskrevne og velkomponerede bog.

Redaktøren (og anmelderen) i revynummeret "A-bisserne" med Rab der i det øjeblik billedet blev taget var ude af syne en sjælden gang. Aftenens afslutning ses på næste side.

“A-bisserne” inspirerede til en fortsættelse. Skrapianeren, nu afdøde Orla Vestergaard, lod ved 5-tiden guitaren ledsage sine stilsfærdige betragtinger over festens rester. Dengang havde vi gårdsкарл Rasmussen der ordnede alt efter flaskespillet. Jeg husker ikke, hvem der vandt, men flaskerne var tømt inden konkurrencen.

Cand.theol. H.C. Krag-Hansen havde da blot været viceprovst i 2 år. Han, der fungerede i 25 år og blev den sidste af slagsen, sidder ved siden af provsteparret Ellen ("Sørine") og Søren Holm (1951-67). Regensen havde dengang også køgekone – "Frederik" – der heller ikke fik nogen efterfølger. Køkkenet var i stuen på 9. gang ud mod gården. Vi hentede varm mad hver dag 6 gange om ugen for 60 kr. om måneden. Gæstemiddag kostede 5 kr. pr. stk.

I en revysang hed det: Med Fred'rik går det siger man op og ned. Og hendes mad er ligesådan op og ned. En dag er den god og lækker. Dagen efter man sig brækker.

Kaj Munks bil

Hver generalforsamling fastholder mindet om én af de mest berømte regensianere fra dette århundrede med hans sang: "Mit navn er kuns Jensen".

Det er Kaj Munk, der er tale om - og nu bli'r han mindet ved særlige begivenheder i det østlige Jylland, i første omgang på julemarkedet i Odder!

Det sker via hans bil, der lørdag d. 4. Oktober kom under hammeren på Holstebro Auktioner. Den fik hammerslag på 240.000 kr - det dobbelte af vurderingen.

Den blev købt af Finn Torslow, der har skabt sig en forretning med import af kunsthåndværk fra Fjernøsten, og han bød via telefon fra sit hotel i Thailand. Han vil bruge den til reklame ved for-

skellige arrangementer - og til at køre VIP'er rundt i.

Kaj Munk var præst i Vedersø, da han købte bilen, en Chevrolet. Dengang har han vel troet, at Danmark kunne holde sig neutral som under 1. Verdenskrig, for da den blev indregistreret var 2. Verdenskrig fire måneder gammel.

Vi skulle kun hen til maj 1940 - en måned ind i den tyske besættelse - før der blev udstedt totalt forbud mod at bruge personbiler. Chevrolet'en blev så stillet ind i præstegårdens hønsehus, og Kaj Munk kørte aldrig mere i den. Han blev myrdet i jan. 1944, og efter krigen brugte fru Lise Munk den kun i nogle få år.

Tryk: In-sign as
Tlf. 31 35 85 11